

Denumire: ION I C BRĂȚIANU

LMI 2015 a MC: B-III-m-A-13870

Tip monument:

Autor: Ivan Meštrović

Anul realizării: 1938

Anul amplasării: 1938

Locație: Bulevardul Dacia nr. 10 -12

Material:

- **statuie:** Granit negru cenușiu
- **soclu:** Beton placat cu granit negru

Coordonate GPS: 44°26'44.8"N 26°05'34.1"E

44.445770, 26.092805

Monumentele au uneori destine ciudate, cu creșteri și scăderi, au parte de glorie sau ură, au o viață ce pare să continue povestea personajelor pe care le întrupează. Un astfel de monument este cel dedicat lui Ion I. C. Brătianu și amplasat la câțiva pași de Piața Romană, pe Bulevardul Dacia. Monumentul a fost amplasat la 11 de la moartea marelui om politic, pe 24 noiembrie 1938, la inițiativa soției sale Eliza Brătianu. În anul 1935 aceasta îi scria lui Alexandru Lapedatu, Ministru al Cultelor și Artelor și Președintele Academiei: „Mult Onorate Domnule Lapedatu, De când a murit soțul meu au trecut opt ani. Puțini mai sunt până a se împlini zece. Și zece ani socotea el însuși că se cuvine să treacă mai înainte ca recunoștința urmașilor să se mărturisească în acea formă în care oamenii au închipuit-o pentru perpetuarea memoriei celor care au stat în slujba țării: înălțarea de statui.”

Ion I. C. Brătianu, fiul cel mare al lui I.C. Brătianu s-a născut la Florica, în județul Argeș, la 20 august 1864. A fost absolvent al Colegiului Sfântul Sava și după studii urmate la București și la Paris a obținut, în anul 1889, diploma de inginer al Școlii de Poduri și Șosele. După obținerea diplomei a lucrat ca inginer specialist la CFR, în subordinea lui Anghel Saligny. În anul 1895 devine membru al Partidului Național Liberal și în același an candidează și este

ales deputat de Gorj. În anul 1909 a fost ales ca Președinte al partidului Național Liberal și a păstrat această funcție până la sfârșitul vieții.

Ion I. C. Brătianu a fost de cinci ori Președinte al Consiliului de Miniștri, a fost ministru al Afacerilor Străine, ministru de Război, ministru al Internelor și ministru al Lucrărilor Publice. Din anul 1914 el a stat la cârma guvernului care a condus România pe întreaga perioadă a Primului Război Mondial.

În anul 1919 el a condus delegația României la Conferința de Pace de la Paris și la 28 iunie în același an a semnat Tratatul de Pace dintre Puterile Aliate și Germania. În anul 1922 sub conducerea guvernului său a fost organizată încoronarea Regelui Ferdinand și a Reginei Maria la Alba Iulia.

S-a stins din viață la 24 noiembrie 1927, la București, la doar 63 de ani.

Puțin cunoscut este faptul că în anul 1909 un muncitor ceferist din Oltenița, a încercat să îl asasineze pe Ionel Brătianu. Un ziar al vremii publica următorul articol. „Un atentat la viața prim-ministrului, domnul Ion Brătianu, s-a săvârșit marți seara (8 decembrie 1909 - n. red.), la ora 06.00. Pe când primul ministru venea de la Senat pe strada Colței, în apropiere de casa sa, un individ care-l urmărea a tras asupra primului ministru trei focuri de revolver rănindu-l în umărul stâng, în spate și la baza toracelui. Individul fiind prins și arestat, s-a constatat că este un fost lucrător lăcătuș la căile ferate, care de 15 zile nu mai avea ocupație... Revolverul de care s-a servit este o armă de calibru 6 pe care l-a cumpărat cu 9 lei și 50 de bani de la un magazin din Calea Griviței...”. Atentatorul, pe numele lui Gheorghe Stoenescu, a fost condamnat la muncă silnică pentru 20 de ani.

În anul 1944 când armata sovietică a intrat în București, soldații ruși au tras cu revolverele în statuia lui Ion I. C. Brătianu, într-o încercare de asasinat simbolic, ale cărui urme le mai vedem și astăzi pe monument. Din fericire granitul dur, ca și personajul, nu s-a lăsat răpus.

Câțiva ani mai târziu însă, după instalarea regimului comunist, statuia a fost ridicată și aruncată în curtea Combinatului Fondului Plastic, iar în locul ei a fost amplasat bustul unui comunist ceferist, Ilie Pintilie, mort în închisoarea Doftana după cutremurul din 1940. Iată că după aproape 40 de ani de la atentatul din 1909 se reușea înlăturarea simbolică a lui Ion I. C. Brătianu, din peisajul bucureștean. Din fericire monumentul s-a încăpățânat să

supraviețuiesc și după ce a fost mutată pentru câțiva ani la conacul Golești, în apropiere de Florica natală a politicianului liberal, statuia a fost reamplasată pe locul inițial, în anul 1991.

Amplasat pe o esplanadă amplă cu deschidere spre Bulevardul Dacia, monumentul are în spate Așezămintele Brătianu, un minunat ansamblu arhitectural ce poartă semnătura arhitectului Petre Antonescu. Sculptată dintr-un bloc monolit de granit cenușiu de Jablanița, statuia la care marele Ivan Meštrović a lucrat aproape doi ani de zile, ni-l prezintă pe Ion I.C. Brătianu într-o ipostază mai degrabă intimă. Este un bărbat masiv, aflat la maturitate care parcă ostenit după o lungă călătorie, se lasă pradă gândurilor, sprijinit comod pe spătarul fotoliului preferat, din grădina casei sale, cu picioarele încrucișate și o carte pe genunchi. Te face să te întrebi ce citește sau care este gândul ce-i încrețește fruntea. Răspunsul ni-l poate da un fragment dintr-un celebru discurs al său: “Cei mai mulți își închipuie că politica e un fel de distracție, cu foloase și onoruri. Politica e ceva grav, grav de tot. Ai în mână ta viața și viitorul țării tale”.

Ivan Meštrović s-a născut în 1883 la Vrpolje, în fostul Imperiu Austro Ungar, și este considerat cel mai important artist croat modern. Sculptor de geniu, dar și arhitect remarcabil, litograf și scriitor, Meštrović a studiat la Academia de arte din Viena, a fost influențat de curentul Sezession, dar și de Auguste Rodin.

El a realizat sculptură monumentală pentru orașe ca București, Belgrad, Bratislava, Washington sau Chicago și a fost primul artist în viață care a expus la Metropolitan Museum of Art din New York.

Pentru România a executat statuile ecvestre ale regilor Carol I și Ferdinand și pe cea din granit a lui Ion I. C. Brătianu. În anul 1948 Ivan Meštrović a emigrat în Statele Unite ale Americii, unde a predat la două prestigioase universități.

S-a stins în anul 1962, la South Bend Indiana, lăsându-și moștenire întreaga creație artistică fostei Iugoslavii.